

Halászsati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

IX. évfolyam

2008/
Április

A Haltermelők Országos Szövetsége és TermékTanácsa
információs és marketing hírlevele

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György

Nyugodt tél, mozgalmas tavasz

Lassan érkezett el a várva várt tavasz, hiszen az időjárás több arcát is megmutatta a téli és tél végi hónapokban, napokban. Az azonban tény, hogy korántsem olyan rossz a helyzet, mint az elmúlt év ugyanezen időszakában volt, amikor is aszályról és fagykárrol folyt a beszélgetés. A tógazdaságok – legalábbis a szakemberek véleménye szerint – kedvezőbb feltételek mellett várják a tavaszi munkák kezdetét, mivel a halak jól teleltek, elegendő víz állt rendelkezésre, s különösebb havária sem nehezítette a halászok életét. Dr. Orosz Sándorral, a Haltermelők Országos Szövetsége és TermékTanácsa ügyvezető elnökével azt vesszük sorra, hogy mi is történt a szövetség életében ezen „csendes” hónapok alatt.

• Elnök úr, miközben a gazdálkodás nyugodt mederben folyt, addig a szövetségben – úgymond – pezsgett az élet...

– Való igaz, hogy a tógazdaságoknál nem volt különleges helyzet. Egyetlen katasztrófáról tudunk: a szövetségi tagsággal is rendelkező csanytelki gazdaságban a tavakba bejutott kommunális szennyvíz okozott hatalmas méretű halpusztulást. A híradások szerint Csanytelken 150 mázsa hal pusztult el a fertőzött vízben, amelyben például – a mérések szerint – az ammónia-tartalom százszorosa volt a megengedett mértéknek. Mindez arra is felhívja a figyelmet, hogy idén is meg kell vizsgálnunk, hogy is állunk az EU víz keretirányelvére hivatkozással kiadott magyar jogszabályok végrehajtásával a halastavak esetében. A hosszú menetelés közben némi könnyítést ugyan sikerült elérnünk, de azért akadnak területek, ahol még nem érvényesültek az előírások. A kérdés ugyanis az, hogy milyen minőségű vizet kapnak a halastavak? A víz keretirányelv kapcsán a hatóságok joggal kérik számon, hogy a halastóból milyen víz távozik, hogyan hatnak a kémiai paraméterei a befogadó víztest – amely legtöbbször természetes víz – élővilágára? E számonkérés jogosnak mondható, ugyanakkor a vízszolgáltatóra – amikor a halastó a befogadó – némileg más szabályokat vonatkoztatnak. A hazai jogi szabályozás érdekeségei, furcsaságai közé tartoznak az ilyen esetek. Egyébként öröm-

Dr. Orosz Sándor

mel nyugtáztam, hogy a műszaki vizes közvélemény ma már elfogadja, hogy a halastó nem szennyező forrás, s a halastó vízminőségi paraméterei általában kedvezőbbek, mint a beérkező vizekéi. Az persze valószínűsíthető, hogy ha sokkal jobb minőségű vizet kap a halastó, mint eddig, akkor is igazolható, hogy a halastóból távozó víz minősége az általános kívánalmaknak mindenképpen megfelel.

• A víz témakörében egyébként is áttörés tapasztalható, már ami a hatósági és a gazdálkodási kapcsolatokat illeti, mert létrejött egy vízügyi munkacsoport, amely megvizsgálja a vízszolgáltatásból adódó anomáliákat...

Tartalom:

Egy pályázat és következményei _____ 3

Az egység ereje: új szárító épült _____ 4

Halas cégek a FeHoVa-n _____ 6

Szakmai nap a Halgazdálkodási

Tanszéken _____ 7

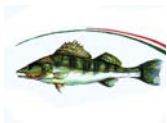
2008. évi halas eseménynaptár _____ 8

– Áttörésről még nem beszélhetünk, de nagyon kedvező és biztató jel – egyébként már tavaly elhatározta a bizottság létrehozatalát a Szövetség – a vízügyi munkacsoport tevékenysége. Tagszervezeteink jó néhány képviselője és vizes hatósági, döntően vízszolgáltatóktól jött vízügyi szakemberek listázzák össze a közös érdekű problémákat, s dolgoznak – a szövetség részéről Lévai Ferenc tógazdasági társelnök vezetésével – a javaslatok kidolgozásán. Sziszifosz-nak sok munkája akadt annak idején, egy érdekképviseleti vezetés soha nem lehet pesszimista, de nagyon örülnék, ha olyan mértékű áttörés jelenne meg a jogszabályokban, mint ahogy az történt jó néhány évvel ezelőtt a halászok és a természetvédek között. Látnivaló, hogy hosszú távú eredményei vannak ez utóbbi megállapodásnak. Ma már ott tartunk, hogy Magyarországon a halászbereket az értelmes természetvédelmi gondolat nem valamiféle üldözendő embercsoportnak tekintti, hanem partnernek, akik ráadásul a lehető legtöbbet tudnak tenni azért, hogy a közös, kívánatos célok – mint a biodiverzitás, a vizes élőhelyek állapota – megvalósuljanak.

• Ha már említette a biodiverzitást, a vizes élőhelyeket, akkor muszáj szóba hoznunk az agrár-környezetgazdálkodási program 2009 utáni finanszírozását. A szövetség sokat dolgozik azon, hogy a halászok megkapják ezt a támogatást.

– A szövetség és mások, így a tisztségviselők is ugyanezért a célért dolgoznak. Vala-

(Folytatás a 2. oldalon)

Nyugodt tél, mozgalmas tavasz

(Folytatás az 1. oldalról)

hol nem kerekedik ki a történet, pedig a szándékok eléggé egyértelműek a kormányzati oldalon is... A fejngatására azt mondhatom, hogy egyértelmű a kormányzati szándék, ha eltekintünk attól, hogy tudjuk, egy brüsszeli vitapozíciót nem itt határoznak meg.

• **Éppen ezért ingattam a fejemet: Brüsszellel hivatkozva mondják, hogy nem sikerült a célokat elérni.**

– Ez igaz, de ha nincs egy elemi bizalom, akkor az élethez szükséges minimális elemek is hiányoznának. Van elemi bizalom, van kormányzati szándék, aminek a február 29-ei monitoring bizottsági ülésen is hangot adtak, nota bene a brüsszeli közreműködők jelenléte mellett történt mindez, de hát döntés még nincs. És ebben sajnálatos új elem, hogy miközben már majdnem összeállt egy emészthető, koherens feltételrendszer, miközben a halászság nagy átka „visszaböffen”, érdekes új dimenzióba helyezi a mostani folyamatokat.

• **Bocsánat, de mi az, ami „visszaböffen”?**

– A termelői csoportok hiánya. A piaci érdekellentétek létezése és egyre súlyosabb jelenléte a magyar halpiacon ebben a kérdésben is szerepet kap. Miközben egy kifejezetten nem piaci jellegű támogatásról beszélünk, aközben nem lehet úgy eljárni, hogy ettől függetlenül a piacot is befolyásoló pénzről van szó. Aki kap, annak ennyivel jobb a pozíciója. Aki nem kap – függetlenül, hogy miért – ennyivel hátrányosabb helyzetben van a piacon. Mert hogy – bár a pénznek nincsen szaga – a piaci megjelenést is befolyásolja az itt elnyert támogatás, mivel nincsen termelői csoport. Ebből általában az következik ugyanis, hogy nem fejlesztésekre, hanem pozíciószerezésre, tényérésre fordítják a támogatás egy részét. Bízva abban, hogy az így nyert piaci pozícióból származó többletbevételek a támogatás mindennapi céljainhoz szükséges pénzeket biztosítja. Szóval ez is az egyik oka annak, hogy április 11-én rendkívüli közgyűlés elé visszük a témát, mert ez stratégiai erejű kérdés, s ebben a tagság véleménye nélkül nem lehet a vég-ső szót kimondani. A kidolgozott akc program tehát egységes, új neve van, de az eddigi eredményekre alapozva kívánjuk továbbfejleszteni.

• **Említette a termelői csoportok hiányát. A közelmúltban Nagybaracskán voltam, ahol a Hal Kft. egy gabonás termelői csoportba lépett be. Pintér Ferenc elmondta, hogy – s ez olvasható lapunk 4–5. oldalán – a termelői csoportnak milyen előnyei vannak. Ugyanezt több más értekezleten is hallani, miszerint létre kell hozni a termelői csoportokat...**

– Csoportokat?

• **Igen, mert az intenzív termelői csoportnál is megfogalmazódott ez a szándék (azóta sajnos kiderült, hogy a legnagyobb intenzív termelő nem kíván belépni a csoportba), de a pontnyerésztők részéről is van ilyen törekvés...**

– Így már értem a többes számot, de azal már kevésbé értek egyet, hogy más termékpályán mozgó termelői csoportba lépjenek be a halas cégek. Ideig-óráig ez ugyan jelent előnyöket a piac egyéb összefüggéseitől eltekintve, hiszen a szervezetség önmagában előnyökkel jár. Egy-egy

FOTÓ: CZIFRA LAJOS

Jól telet a halállomány

ilyen szervezet kicsi, persze, a korábbi állapotához, az összefogás előtti méretéhez képest nagyobb, s ebből ab ovo adódhatnak bizonyos előnyök. De ha a nagyságrend nem üti meg a kívánt mértéket, amit a piac diktál, akkor a termelői csoport sem tud áralku-pozíciót javítani hosszú távon. A piaci igényeknek megfelelő nagyságrendű termékcsoporthoz megalakítása a cél, s ez vélhetően egy-egy halfaj esetében egy-egy termelői csoportot jelent.

• **Tud-e valamit tenni ebben az ügyben a szövetség?**

– Amikor ez a kérdés napirendre kerül, minden egyes alaklommal nekibuzdulunk, s kísérletet teszünk, hogy akkor most megalakítjuk a csoportot. De a végén vérző fejjel mondjuk, hogy ez most nem jött össze, legföljebb legközelebb. Úgy látszik, nem lehet elégszer mondani, hogy mennyire fontos volna az összefogás. Az is kétségtelen tény, hogy azokban az ágazatokban, ahol már létrejöttek ezek a csoportok, ott már hamarabb eljutottak Mohácsig. Hát, ha ennek az ágazatnak is Mohács

kell, lehet, hogy ezt a folyamatot gyorsítani kellene, hogy mielőbb el lehessen indulni a helyes úton.

• **Ákad még egy érzékeny témakör, amely ugyancsak napirenden van, ez pedig a halászatról és a horgászatról szóló törvény módosítása. Ma már mindkét tábor – halász és horgász – elfogadja, hogy szükség van a törvény módosítására.**

– Így igaz: ez a megállapítás 2005 szeptemberében, a halászok és a horgászok nyílt parlamenti vitanapján is megfogalmazódott. Lényegében nem történt semmi annak ellenére, hogy rá egy évre ismételtén összeültünk az illetékes minisztériumokkal, s annak ellenére sem, hogy az FVM-ben külön deregulációs program indult. Azt kell mondjam, hogy az akkori megállapítások ma is igazak, de eközben az idő haladt előre, és új fejlemények álltak elő az Európai Unióban is. Miután tagjai vagyunk ennek a közösségnek, az uniós szabályozás is érinti a magyar törvényeket. Ha listáznánk a változtatni valókat, lehet, hogy könnyebb volna egy új törvényt megalkotni, mint a régit módosítani. El kell végre dönteni, hogy mi is a halászat, s hova tartozik? Lehetséges, hogy a brüsszeli technikákat, igazgatási, hatósági, finanszírozási, kapcsolatrendszeri mechanizmusokat kellene idehaza leképezni, mivel ezek jelentősen mások, mint amikor a törvényt elfogadtuk. Vannak persze standard elemek, de nem hiszem, hogy ilyen körülmények közepette lehetne – pusztán a halász-horgász viszony ügyes-bajos dolgaiból kiindulva – rendezni a törvényi, szabályozási kötelezettségeket. Az ágazatnak egy jóval nagyobb önállóságot biztosító törvényi háttérre van szüksége már abban a tekintetben is, hogy a halászat nem feltétlenül tartozik a mezőgazdasághoz, a környezetvédelemhez. Ezekkel egyenértékű ez a tevékenység, függetlenül a nagyságrendjétől. Ebből az alapelvből kiindulva kellene építeni mind a belső, mind az uniós igazgatási kapcsolatrendszerben. Ezzel elkerülhetővé válhatna az, hogy fölösleges állalkuk áldozatává váljon a halászati ágazatot érintő jó néhány kérdés (utalok itt az extenzív halastavi célprogram ügyére). Egy önálló halászati, a miniszterrel egyenrangú tárgyaló létezése mellett nem állhatott volna elő az a csúfos helyzet, ami az említett célprogramban bekövetkezett. Vagy az sem, hogy kimaradunk ebből-abból, miközben a kötelemeink csak rakódnak a vállunkra. A törvény módosítással kapcsolatos elképzeléseket még nem dolgoztuk ki részletesen, az általam elmondottak csak a gondolat szintjén fogalmazódtak meg. Már csak azért is, mert a tárcánál sincs hivatalos munkaanyag a módosításokról, amelyhez köthetnénk a javaslatainkat.

• **Összel várható a törvény módosítás, ekkor veheti fel ugyanis az Országgyűlés a törvényalkotási programjába...**

– Ilyen hangok hallatszanak, de én is látam már karónt varjút...

Hajtun György

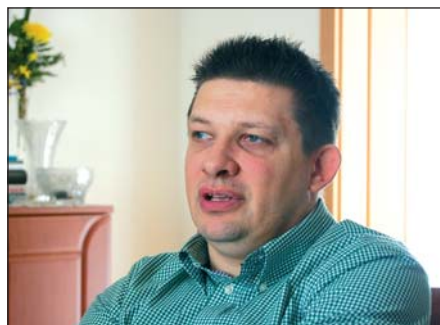
Egy pályázat és következményei

A Szent István Egyetem Halgazdálkodási Tanszéke és az általa képviselt halászati ágazat pályázatot nyert a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal (NKTH) által kiírt uniós pályázaton. Ennek az a célja, hogy egy ágazat platformot alakítson, így a magyar halászság is részesévé vált a Nemzeti Technológiai Platform programjának. A platform elnyerését követő két évben az ágazatban ki kell dolgozni a rövid- és középtávú kutatás-fejlesztési és innovációs stratégiát, amely lehetővé teszi, hogy az ágazat a pályázati támogatás révén olyan lendületet kapjon, amelynek eredményeként a termékeik időben és értékben jól pozícionálva jelenhetnek meg a hazai, valamint a világ halászati és akvakultúra piacán. Dr. Urbányi Béla tanszékvezetőt, egyetemi docentet kérdeztük a pályázatról.

A Magyar Halgazdálkodási Technológia-fejlesztési Platform általános célja a halászati ágazatban tevékenykedő gazdasági szereplők versenyképességének javítása, aminek együtt kell járnia a halászati termékek minőségének és az élelmiszerbiztonságnak a javulásával, ugyanakkor elengedhetetlen a környezet- és természetvédelmi, valamint az állatjóléti normák maradéktalan betartása is, hangsúlyozta a docens. Már létezik az Európai Halászati Alaphoz illeszkedő Magyar Halászati Stratégia, amely elsősorban a beruházások és az infrastruktúra fejlesztését irányozza elő. A platform azonban csak a kutatás-fejlesztésre és innovációra fókuszálhat, más jellegű beruházások nem szerepelhetnek a stratégiában.

Egy platform akkor legitim, ha az ágazat egyértelműen elfogadja és támogatja a megvalósulását. Ebben is szerencséje volt a tanszéknek: igaz, hogy rövid volt a pályázat beadási ideje, de így is sikerült 58 halgazdálkodási szervezet (Haltermosz, HAKI, egyetemek és 47 gazdasági vállalkozás) bizalmát, egyetértését megszerezni. E társaságok azokat a kutatás-fejlesztési pontokat vizsgálják meg közösen, amelyekkel a költségek csökkenthetők vagy a profit növelhető. Hangsúlyozni kell, hogy nem csak a hazai bevételi forrásokra, hanem az exportra is koncentrálni kell. A bíráló bizottságnál bizonyára sokat nyomott a latban az, hogy fel tudták mutatni, hogy a halászati ágazat az elmúlt évtizedekben jelentős mértékű technológiai transzfert hajtott végre a világ sok pontján. Elsősorban a fejlődő országokban a keltető házak telepítése, a halfeldolgozók létesítése az, ami megalapozta a magyar halászati szakemberek, tudósok hírnevét a világban. A docens szerint büszke lehet az ágazat erre a FAO által támogatott tevékenységre, mert más ágazat nem volt erre képes a rendszerváltás után.

A nyertes pályázatnak köszönhetően ilusztris társaságba került a halászat, mivel más mezőgazdasági alapanyag-előállító ágazat nem nyert. Nyert viszont például a gyógyszeripar, a nanotechnológiai ipar, az

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

Dr. Urbányi Béla

informatikai platform, a gépjárműgyártók közössége, az élelmiszer-feldolgozók szövetsége, az EFOSZ. Összesen 11 nyertes pályázat van, s ez jelzi, hogy a halászat ugyan kis ágazat, de a kutatás-fejlesztés és innováció területén már eddig is nagyon sokat tett a világ asztalára. Köszönhető ez a már említett FAO programnak, *Wojnarovich Elek* professzornak és az őt követő generációnak. Most ismét itt a lehetőség, hogy valami jót, hasznosat alkossunk a jövő érdekében, mondta Urbányi Béla. Mi nem azokra a témakörökre akarunk koncentrálni, amelyek „lerágott csontok”, folytatta a gondolatot. Nagy lehetőség mutatkozik az intenzív rendszerek telepítésében, hiszen nagy kincsrel, a geotermikus vízzel rendelkezünk, amit okszerűen és ésszerűen hasznosíthatnánk. Emellett olyan napi problémákkal is érdemes foglalkozni, mint a takarmányozás kérdése: néhány tíz évvel ezelőtt volt már egy trágyázási technológiai elképzelés, amit érdemes volna feleleveníteni, adaptálni a mostani viszonyokra. A természetes hozammal ugyanis jelentős mennyiségű takarmányt válthatnánk ki, s jövedelmezőbbé lehetne tenni a termelést. Egy szó, mint száz, olyan újszerű gondolkodást szeretne a platform meghonosítani, aminek következtében megindulna egy másfajta fejlődés. Ma még jól él a halas társadalom, de ha a környező országok halászata is felfejlődik (lásd Horvátország, Románia, Ukrajna), akkor csak a fejlesztések révén tudunk velük lépést tartani.

ni. A magyar ember legnagyobb értéke a szürkeállomány, s ezt a területet sem volna szabad veszni hagyni.

A régi-új technológiák életre kelése azt is jelzi, hogy a magyar haltermelés szerkezetét jelentősen át kell alakítani, mert ma a pontytermelés jelenti a túlsúlyt, s mint látszik, egyre kevésbé nyereséges ez a termelés. S egyre nagyobb az igény a feldolgozott, szátkamentes, finom, egészséges ragadozóhalak iránt (lásd az afrikai harcsa piaci diadalát). Márpedig ha ilyen szándék is motiválta a pályázókat, akkor szinte minden egyes ágazati szereplővel konszenzusra kell jutni. Nem véletlen tehát, hogy a tanszék azt is vállalta a pályázatában, hogy 2009-re, amikor is le kell tenni a megvalósíthatósági tervet (feasibility study), az ágazati szereplők 90 százalékának a támogatottságát elnyerik. Ez nem utópia, a docens bízik abban, hogy győz a józan ész. A halászati ágazatban a pontytermelés hagyományos, hiszen a magyar ember szereti ezt a halfajt. De jön az új generáció, aki viszont már nem a pontyot, hanem a ragadozókat, a tengeri halakat részesíti sokkal inkább előnyben.

Az persze nehéz kérdés, hogy sikerül-e az elkészülő stratégiával összefogást generálni az ágazatban. A pályázatokat elbíró bizottság a döntés előtt meghallgatta a pályázókat is. Urbányi Béla, mint a platform vezetője, *Lévai Ferenc*el, az Aranypony Zrt. elnök-vezérigazgatójával, a szövetség tőzsdasági társelnökével ment a meghallgatásra. Lévai Ferenc mondandójában nem titkolta, hogy ebből a kis ágazatból is hiányzik az összefogás, itt is jellemző a széthúzás, mivel mindenki a saját érdekeit helyezi előtérbe. Pedig ma már az is érzékelhető, hogy a befektető tőke megjelent a magyar halászatban, mivel látnak benne fantáziát és pénzt is. A docens szerint nem sok idő kell ahhoz, hogy egy tőkeerős, kockázati tőkével rendelkező befektető geotermikus energiára építsen egy halgazdaságot, és a termeléssel felkavarja a piacot. Az ilyen új szereplőt csak akkor lehet „kordában tartani”, ha az összefogás (lásd termelői csoport) adott, már létezik. Nem szabad tehát a fejünket a homokba dugni, szembe kell néznünk az összefogás hiányának a problémájával is.

A platform, pontosabban a stratégia annyit ér, amennyi megvalósul belőle, s ebből a szempontból a platform szűk körű menedzsmentje nagy kihívás előtt áll. Nem véletlen, hogy olyan szakembereket kér fel a projekt vezetője ebbe a vezetői körbe, akik jól ismerik az ágazatot, s a valós problémákat. A stratégia kidolgozásakor például nagy hangsúlyt helyeznek a marke-

(Folytatás a 7. oldalon)

Az egység ereje: új szárító épült

Az újságíró számára is öröm, ha olyan meghívót kap, mint jómagam legutóbb Nagybaracskáról: egy új beruházást, nevezetesen egy gabonaszárítót adtak át. Pintér Ferenc, a nagybaracskai Haltermelő és Értékesítő Kft. ügyvezető igazgatója szerint ezzel a beruházással a haltermelő cég takarmányhelyzete megoldódott, hiszen az fejlesztés következtében évről évre lesz elegendő ennivaló a halak számára, mégpedig elfogadható áron. Dobó Péterné, a gabonaszárítót irányító termelői csoport vezetője csak megerősítette Pintér Ferenc mondandóját.

Dobó Péterné először arról tájékoztat, hogy 2005-ben alakult a beszerzési és értékesítési szövetkezet, mégpedig Nagybaracskai és Környéke Szövetkezet néven. A 15 alapító tag között egyéni gazdálkodók, vállalkozások és nagyobb cégek – köztük *Pintér Ferenc* kft-je – találhatók. Néhány hónap működés után a taglétszám 30 főre duzzadt a termelői csoport, s ekkor döntöttek el, hogy építenek egy új gabonaszárítót. A környékbeli hasonló üzemek ugyanis már nem elégítették ki a gazdák igényeit sem minőségben, sem árban. Miután a helyi, *Király Sándor* vezette önkormányzat komoly támogatójává lépett elő, így egy, az önkormányzat által felajánlott 6 hektáros területen – a tervek és engedélyek beszerzése, a pályázat megírása és megnyerése után – tavaly év elején megkezdődhetett az építkezés, amelyhez 25 millió forintot nyertek EMVA forrásból. Ehhez párosult még egy 2005-ben, a bész által elnyert 9,5 millió forintos beruházási támogatás, amellyel a saját erőforrás is rendelkezésre állt. A teljes beruházás 160 millió forintba került.

A próbaüzem sikeresen zajlott, így a csoport újabb 16 millió forintos eredménnyel gazdagodott. Tavaly augusztus végén újabb pályázatot adtak be, mert azt is eldöntötték, hogy a termelői csoportot kibővítik: a térségben dolgozó összes mezőgazdasági vállalkozót, nagy- és kisgazdaságokat kértek fel az együttműködésre. Globalizálódó világunkban, ha egy térség minél nagyobb egységet alkot, annál nagyobb lesz az esélye a piaci pozíció erősítésére. A célkitűzés megvalósult, hiszen 11 ezer hektáros területet fognak össze. Ennek is köszönhető, hogy tavaly szeptemberben az FVM hivatalosan is elismerte a bészből átalakult termelői csoportot. Ma már minden jogosítványuk megvan ahhoz, hogy a térségben központi szövetkezetként működjenek. A jelenlegi tagok elsősorban kukorica- és árpatermesztéssel foglalkoznak, de alakulóban van egy másik termelői csoport is, amely az olajos magvak termelőit fogja össze.

Az újonnan átadott gabonaszárító – 24 órás üzemmódban – 500 tonna gabonát képes feldolgozni, amely mennyiséggel kiszolgálják a térségben gazdálkodók igényeit. A tisztító ennél nagyobb kapacitású, óránként 30–40 tonnás ütemben dolgozik,

így a kalászosokat nagyobb mértékben dolgozzák fel. A betakarítás idején beosztják a gazdákat, így mindenki sorra kerülhet, mégpedig akkor, amikor az általa termesztett növény nedvességtartalmának az optimális betakarítási ideje eljön. A piaci mozgásokat folyamatosan figyelik, s szoros munkakapcsolatot ápolnak a bajai Sugó Kft.-vel, amely mezőgazdasági termények termeltetésével és exportjával is foglalkozik.

Dobó Péterné

Az ünnepségen találkoztunk *Bartha Istvánnal*, az FVM vezető tanácsosával is, aki a tarcán belül a termelői csoportokkal foglalkozik. A nagybaracskaiakkal 2005-ben találkozott először, amikor is megalakították a beszerzési szövetkezetet. A jogszabályi feltételeknek megfelelően pályáztak és nyertek, s következő lépésként az elnyert támogatásokból épült a szárító. A termelői csoporttá alakulás ugyancsak pozitív lépésnek számított, hiszen az Új Magyarország Vidékfejlesztési Programban ez a címlet pályázáskor pluszpontokat ér. A termelői csoportnak egy fiatal gazdálkodókat tömörítő szekciója is létrejött, s ezek a fiatal gazdák is előnyt élveznek a tcs tagjaiként.

„A nagyobb hajó jobban ellenáll a tengereken a viharoknak” – mondta a vezető tanácsos azzal kapcsolatban, hogy miért is fontos a gazdák összefogása. Nem véletlen, hogy az agrártárca stratégiájában is vezető helyet kapott a különböző termelői csoportok, szövetkezetek támogatása, ösztönzése.

Jelenleg mintegy 250 különféle termelői csoport működik valamennyi a mezőgazdasági ágazatban, s ezek összességükben 15–20 ezer termelőt tömörítenek. A tcs-k termelői volumene éves szinten 140–150 milliárd forint, ami ahhoz képest szép eredmény, hogy három-négy évvel korábban ennek csupán a töredéke volt a kibocsátott termékek értéke. A termelői csoportok 2004–2005-ben nagy lendülettel jöttek létre, azóta ez a lendület megtorpant, így évente 30–50 csoport megalakulásáról számolhatott be *Bartha István*. A folyamat ismételt felgyorsulásában azonban szerepet játszhat, hogy a régiók mellett új támogatási formák nyílnak meg a gazdák számára. S a már meglévő termelői csoportok működése is jó hatással van a gazdák tudatára.

Baja és térsége országgyűlési képviselője, *Zsigó Róbert* (Fidesz-MPP) is jelen volt a képzésben szalag átvágásakor. Egy polgármester akkor lehet sikeres, ha hajlandó

Pintér Ferenc

együttműködni, s mindent megtesz azért, hogy a településével kapcsolatos ügyekben pártpolitika nélkül megtalálja azon szereplőket, akik tenni akarnak a fejlődésért, kezdte mondandóját a képviselő. Nagybaracskán mind a polgármester, mind a képviselő testület tudja ezt az alapigazságot. Ahhoz, hogy a falu meg tudja tartani a fiatalokat, s érdemes legyen itt maradni, ahhoz összefogásra van szükség, hiszen másként nem teremthető munkahely és megélhetési lehetőség a fiatalok számára. A térségben leginkább mezőgazdasággal foglalkoznak, ebből élnek és tartják el a családokat. Számos, a nagybaracskaihoz hasonló beruházás lehetőséget ad arra, hogy a mezőgazdasággal foglalkozó idősebbek és egészen fiatalok is nagyobb értéket állítsanak elő.

Am az is tény, hogy egyre nehezebb az önkormányzatoknak, a kistérségi vállalkozásoknak megélni. Az uniós támogatások közül a vidékfejlesztési kiemelkedik, de

Király Sándor

miután átalakult a támogatás szerkezete, nem csak a mezőgazdaság fejlesztését kell a vidékfejlesztésen érteni. Hiába valósul meg egy beruházás, ha egy község nem tudja megfelelő módon fenntartani oktatási intézményét, nem tud iskolát biztosítani. Ekkor a fiatalok elköltöznek, s nem lesz, aki termeljen. A vidékfejlesztés a szociális, oktatási, egészségügyi ellátás fejlesztését is magában foglalja. Az önkormányzatok ma már erőn felül teljesítenek, hogy az intézményeiket, szolgáltatásaikat fenntarthatassák.

Pintér Ferenc, a Hal Kft. ügyvezető igazgatója megerősíti, hogy alapító tagjai annak a beszerző és értékesítő (bész) szövetkezetnek, amely később termelői csoporttá (tcs) alakult. A cég, mint takarmánygyártó gazdaság, ma már abban a helyzetben van, hogy biztos lehet az abrak beszerzésében, hiszen az éves felhasználásuk 60–70 százalékát a termelői csoporton keresztül biztosítják. A termény jó minőségű és kedvező áron szerezhető be, ami azért is fontos, mert a kft. éves szinten 1300 tonna takarmányt használ fel, amelynek 30 százalékát a saját, bérelt földterületen – 86 hektáron – állítanak elő. A termelői csoporttagságnak az is előnye, hogy a takarmányt helyben, rövid szállítási útvonalon vehetik meg, ráadásul a tárolási költséget is megtakaríthatják, mivel a kiszállítás a felhasználás ütemében történik.

Az összefogásnak köszönhetően a Hal Kft. előtt is új lehetőségek nyílnak meg. A hallal kapcsolatos elképzelések szerint Erdélybe érdemes ivadékot, étkezési halat szállítani. A termelői csoport ügyvezetése már keresi a kapcsolatokat, és remény van arra, hogy rövidesen létrejön az üzlet. Ami viszont gondot jelent a cégnek, hogy a szállítási kapacitásuk kicsi, bővítésre, korszerűsítésre szorul. Olyan gépjárművek beszerzésén gondolkodnak, amelyekkel az export is megoldható. S talán lesz olyan pályázati lehetőség is, amellyel a halászati szállítási eszközök beszerzését támogatják, mégpedig 60 százalékos vissza nem térítendő összeggel. Pintér Ferenc végül elmondta a cégéről, hogy 315 hektáron fekszik a tógazdaság, s 85 hektáros természetes vízfelületen is gazdálkodnak, amit horgászatással

hasznosítanak. Több mint másfélszáz horgász tölti itt évről évre a szabadidejét. A kft.-ben 85 százalékos tulajdonnal a MOHOSZ rendelkezik, míg 5 százalékot az egyéni gazdálkodó Csatári József birtokol.

Király Sándorral először egy kis időutazást hajtunk végre. Az első dátum 1992: ekkor indult a földkárptlás, s ekkor szemelte ki az önkormányzat azokat a területeket, amelyek ma már több ipari létesítmény, a többi között a szárító üzem is működik. A történet persze nem volt ilyen egyszerű: csak 2001-ben sikerült a tulajdonjogot lerendezni. Hat éves küzdelem nyomán jutott az önkormányzat a 168 hektáros területhez, amely ma már a falu érdekeit szolgálja. Hosszú távú tervek válhatnak így valóra. Az önkormányzat ipari park megépítését tervezi, közvetlen a falu határában, s elsősorban azért, hogy a fiatalabb korosztálynak is legyen munkalehetősége. „Nekünk az a legfontosabb, hogy helyben tartsuk a falu szülőtteit”, jelentette ki Király Sándor, aki 1990 óta polgármester Nagybaracsán.

környezetet teremtsék meg. Áldoznak arra, hogy ipar települjön a faluba és határába, ezért is adták jelképes összegért a termelői csoport számára a hat hektár földet. Hat száz forintot kértek a területért, ami megint csak a hosszú távú gondolkodást jelzi. Így ugyanis családoknak adnak munkalehetőséget, nem beszélve arról, hogy a tcs jelentős összegű adót fizet a falu működéséhez. S rajzolódik az ipari park további része is: egy 2,5 hektáros területen zöldség-gyümölcs tárolók épülnek, s a további területre is vannak érdeklődő befektetők. Miként egy másik természetes kincsük kiaknázására, a 36 Celsius-fokos termálvíz hasznosítására is. A polgármester az átadó ünnepségen bejelentette, hogy a termelői csoportnak megalakult egy junior szekciója, amelynek gazdálkodását úgy segítik, hogy egy 69 hektáros szántóterületet biztosítanak. Ezen a földterületen a csoporttagok gyermekei gazdálkodhatnak. Fontos, hogy kistérségben is gondolkodjon egy falu vezetése. A polgármester már 1992-ben kötött kistérség-

Az új gabonaszárító

Megválasztásakor 2700-an éltek a településen, ma 2499-en. A kistérségben két település büszkélkedhet azzal, hogy alacsony a munkanélküliség: Bácsbokod és Nagybaracska az a két falu, ahol 5 százalékos a munkanélküliek aránya.

Az önkormányzatnak persze nincsenek milliárdjai a fejlesztéshez, de van forgalomképes vagyona, amit nem éltek fel. Az önkormányzat költségvetését úgy alakítják, hogy a lehető legoptimálisabb gazdasági

gi megállapodásokat, mert már akkor látták, hogy csakis összefogva tudnak életben maradni.

Ha valaki Baja irányából érkezik Nagybaracska-ra, a falu határában egy szép ipari létesítményekből álló blokkot lát. Király Sándor bízik abban, hogy ez a látvány mintegy 40 hektárra terjedhet ki. Idén a 20. Sobrai Kupára érkező vendégeket már kedvező látvány fogadja.

H. Gy.

Halas cégek a FeHoVa-n

A 15. jubileumi évhez illően az eddigi a legnagyobb kiállítást rendezték március 27–30. között a Hungexpo „A” pavilonjában. A Fegyver, horgászat, vadászat nemzetközi kiállítás (FeHoVa) 8250 négyzetméteren, 12 országból érkezett 230 kiállítóval fogadta a látogatókat. A vadászat és a horgászat ma már komoly üzlet- és iparágga nőtte ki magát, így nem csoda, hogy a nagyközönség is komoly érdeklődést mutatott. A kiállítók között két halas cég is megjelent, képviselve ezzel a magyar halászatot: a Balatoni Halászati Zrt.-től Kiss György Károly vezérigazgatót, az ÖKO 2000 Vállalkozástól Szabó József ügyvezetőt szólaltattuk meg.

A BH Zrt. alapvetően azért vesz részt a kiállításon, mert a FeHoVa a vadász- és a horgászturizmus egyik meghatározó eseménye, kezdte mondandóját Kiss György Károly vezérigazgató. A BH Zrt. a legnagyobb természetes vízfelülettel rendelkező cég, amely nagy hangsúlyt fektet a horgászok kiszolgálására is. Az ország egyik legértékesebb víz-testéről van szó, így fontos, hogy a nagyközönségnek is bemutassák a Balaton állapotát, halállományát, s mindazt, amit a cég kínál a horgászok számára. A cégvezetés évről évre azon fáradozik, hogy minél kedvezőbb feltételeket teremtsenek a horgászoknak. Négy éve új rendszert alakítottak ki a horgászjegy eladásában. Egyszerűsítették a bérletek, napi, heti, havi jegyek értékesítését, miközben bővítették a szolgáltatások körét. Ha valaki országos jegyet vásárol, akkor a szolgáltatások a balatoni horgásztavakon túra is érvényesek. Kifejlesztettek egy speciális etető anyagot is, amit az első két évben ingyen adtak az országos horgászjegyet vásárlóknak. A balatoni horgászok száma jól tükrözi a vízfelület nagyságát: mintegy 80 ezren töltik horgászással a szabadidejüket vizen és vízparton egyaránt.

De van-e elegendő hal a tóban? Ez a kérdés örök, miként az ebből adódó ellentét is horgász és halász között. Az ellentét olyannyira mély, hogy az észérvek mit sem számítanak. Ennek ellenére a vezérigazgató úgy gondolja, hogy az egyetlen járható út a két tábor kapcsolatának fenntartásában, helyreállításában a párbeszéd. A halászoknak alapérdeke, hogy a tevékenységüket a nyilvánosság előtt végezzék, és tájékoztassák a széles közvéleményt. Ugyancsak a nyilvánosság jegyében hirdették meg idén azt az akciót, amelynek során áprilistól októberig minden hónapban rendeznek egy nyílt napot. Ezen a napon – internetes előzetes bejelentkezés alapján – bárki bekapcsolódhat a balatoni halászok munkaprogramjába, és betekinthez e néhez mesterség rejtelmeibe. Ennek során kiderül, hogy mit is fog a halász, kiderülhet az is, hogy milyen embert próbáló a foglalkozás, miként az is, hogy sok esetben csak csekély a zsákmány. Illúzió persze nincs: Kiss György nem reméli, hogy azok is eljönnek legalább egyszer a nyílt napra,

akik a leginkább a hangadói a halász-horgász ellentétnek.

A balatoni haltelepítés ma már kompról, előre meghirdetve, sajtónyilvánosságot biztosítva, s egy kis show-t is mögé téve történik. Márciusban 50 tonna halat telepítettek a vízbe, s ezt az idén még három alkalommal – júniusban, júliusban és augusztusban – megismétlik.

Kiss György Károly

Szabó József, vagy ahogy mindenki ismeri, Szabó Joe, az ÖKO 2000 Vállalkozás vezetője Akasztón építette ki tógazdaságát. Idén második alkalommal vannak jelen a kiállításon, mivel az előző, a 14. FeHoVa jó eredménnyel zárult a számukra. A kiállítás után szinte megduplázódott a horgászok létszáma (pontos számot nem árul el a cég-tulajdonos), ami annak is köszönhető, hogy az elmúlt években igen sokat költöttek a marketing tevékenységre. Az akasztói szikkiponty ma már országosan is ismert, miként a horgászpark és a halas csárda is. Idén már nem várják, hogy a horgászlétszám a kétszeresére nő a kiállítás hatására, de 10–20 százalékos növekedéssel már elégedettek lennének. Szabó Joe azt reméli, hogy azok a látogatók is eljönnek a standjukhoz, akik az előző kiállításon nem jutottak el hozzájuk.

Az akasztói horgászparkot inkább horgászpardicsomként emlegethetjük, hiszen évről évre jelentős fejlődés tapasztalható a tógazdaságban. A horgásztavak partjain a horgászhelyek szinte egész évben foglaltak, főszóronban csak az előre

bejelentkezők jutnak stéghez. Pedig ez a terület nem igazán volt vendégcsalogató. Szikes, kietlen tájra épült a tógazdaság, mintegy 220 hektáron, s miután a talaj adottságai kedvezőek a haltermeléshez, igen jó ízű halat termelnek. A halhús ízehez és minőségéhez a területi adottságok legalább 60 százalékban járulnak hozzá, míg a halászok a termelési technológiájukkal csupán 40 százalékos mozgástérrel rendelkeznek. A gazdaság ma már kinőtte magát, hiszen a családi vállalkozásban indult gazdálkodás több üzletágot is visz. A haltermelés és -eladás mellett horgásztatással, vendéglátással, ökoturizmussal is foglalkoznak. A Szabó családnak (a feleség viszi a vendéglátást, a három gyermek, Zsolt, Csaba és Andrea az iskola és a tanulás mellett segít) kiváló munkatársai vannak: a főszakács Pálfi Norbert, a hal- és pörköltfőző mester Dulai Pál, Korpás Rita kiváló marke-

Szabó József

tinges, és Szabó Róbert a halászáti ágazat vezetője. Ugyanakkor egyre nehezebb eredményesen gazdálkodni, mivel a közgazdasági környezet is egyre több terhet ró a vállalkozásokra.

A vállalkozás az elmúlt 12 évben nem volt veszteséges, habár a nyereség mértéke évről évre változott. Tavaly jó évet zártak, mivel nagy volt a forgalomnövekedés, s ha az idén is hasonló mértékű eredményt érnének el, akkor az ügyvezető elégedett lenne. A horgászparkban a strand épületét bővítették, a korábbi nyolcvan személy befogadására alkalmas helyiséget 200 főre bővítették. Az új épületet májusban adják át, s nem kell attól tartaniuk, hogy nem tudják kihasználni, mert szeptember végéig már csak három szabad hétvége maradt. Szűk kapacitást a szálláshelyek száma jelenti. Jelenleg a panzió hat lakrészában 27 vendéget tudnak elszállásolni, de ennek bővítésén is gondolkodnak. A tervek szerint sportpályákat is építenek annak érdekében, hogy a strand mellett minél több szórakozási lehetőségeket biztosítsanak.

H. Gy.

Szakmai nap a Halgazdálkodási Tanszéken

A SZIE Halgazdálkodási Tanszéke immár második alkalommal rendezte meg térvégi szakmai rendezvényét, A ragadozó halak és a horgászat (Kínálat és igények összehangolása) címmel. A konferencia színvonalának és sikerének záloga volt, hogy a halas ágazat legkülönbözőbb, és egyben legizgalmasabb szakterületeit érintő témakörök kerültek terítékre a címben olvasható prioritásra összpontosítva, az adott témakör kiváló specialistáinak előadásában.

A konferencián, Dr. Urbányi Béla tanszékvezető, egyetemi docens megnyitóját követően dr. Orosz Sándor, a Haltermelői Országos Szövetsége és Terméktanácsának elnöke vezette fel a fórumot. Az elnök úr kifejtette, hogy a szakmai nap témája fontos a halászság számára és reméli, hogy az ilyen jellegű rendezvények hozzájárulnak ahhoz, hogy a két, jelenleg nem mindig egy hajóban evező csoport – a halász- és a horgásztársadalom – elkezdje az ésszerű és megoldást kereső párbeszédet.

Az előadások az alábbi témákat ölelték fel:

Rác Béla haltermelő A pisztrángsünger jelentősége horgászvizekben címmel tartott előadásában ismertette a pisztrángsünger elterjedését, biológiáját és hazai szaporítási tapasztalatait. Kitért a törpeharcsa „horgászhiedelemként” aposztrófált pusztító tulajdonságára, és meg is cáfolta azt, sőt egyéb, nagyon pozitív tulajdonságai miatt kívánatos, telepítendő halfajként javasolja horgászvizekbe is. **Horváth Zoltán** több éve foglalkozik horgásztatással. Előadásában ismertette, hogy az afrikai harcsa megjelenése a horgásztavakban hogyan szélesíti a fajkínálatot, és újabb élményekkel gazdagíthatja a horgász vendégeket. Felhívta a figyelmet a nehézségekre is, miszerint szükséges a vízhőfok folyamatos kontrollja, továbbá a horgásztavakban az afrikai harcsa táplálkozási szokásai is nehezítik a fogási esélyeket.

Szabó Róbert bemutatta, hogy az Öko 2000 vállalkozás hogyan alakult át napjainkra egy minden igényt kielégítő, az egész családnak kapcsolódást biztosító rekreációs központtá egy hagyományos tógazdasági tevékenységből. A folyamatos fejlesztések révén kialakították a horgászati lehetőségeket, egy csárdát panzióval, továbbá wellness-programok és strand is található a komplexumban. Mindehhez az alapot egy extenzív jellegű, a szikes vidék területi adottságait kihasználó, saját fejlesztésű technológián növekedő különleges íz- és húsminőségi paraméterekkel rendelkező, úgynevezett „sziki ponty” adja. A ponty mellett természetesen komoly értékes képviselnek a ragadozó halak külön-

böző fajai is. Végezetül Szabó Róbert kiemelte, hogy az állandó minőséget képviselő haltermékek akkor válnak igazi értékűvé, ha hozzájuk társul a folyamatos és jól felépített marketingmunka.

Dr. Horváth László professzor előadásában a gazdaságilag legfontosabb három ragadozó halfaj (csuka, süllő, harcsa) ivadékkori táplálékválasztásáról beszélt. Bemutatta a fajok ivási és ivadékkori viselkedését, valamint ennek hatását a lárvák táplálkozására. Az előadó a csuka esetében a Copepoda fajok adult, a süllő esetében ugyanilyen fajok juvenilis egyedeit, a harcsa esetében pedig a nagymennyiségű vegyes mezoplankton tartja a legfontosabb természetes tápláléknak. Végül, de nem utolsósorban előadása végén Horváth professzor gyakorlati tanácsokat adott, hogy a halas gazdák miként tudják megteremteni ragadozó ivadékaik számára a megfelelő táplálékbázist.

Gönczy János előadását a hazai halgazdálkodás múltjának felelevenítésével kezdte. Beszélt a ragadozó halak hazai halgazdálkodásban betöltött szerepéről, kiemelten a balatoni süllő múltbéli hírnevéről. Kitért a hazai horgász- és halászszervezetek kapcsolatára, majd részletesen beszámolt a ragadozó halak természetes vizekben betöltött szerepéről. Az előadás zárásaként felhívta minden résztvevő figyelmét arra, hogy a ragadozó halakkal történő gazdálkodás a természetes vízi halgazdálkodás egyik legfontosabb eleme.

Füstös Gábor előadását a ragadozó-békés hal fogalomrendszer helyállóságának vizsgálatával kezdte, majd azokat a tényeket vette számba, hogy miért szerepel a ponty a horgászok nagy részének elsődleges zsákmányaként, a ragadozókkal ellentétben. Fontosnak tartotta megemlíteni a horgászvizek telepítése kapcsán, hogy a ragadozó halak telepítése és a telepített állományok fenntartása tudatos halgazdálkodási tevékenységet igényel (gondoljunk csak a munkáigényes szórt telepítésre), szemben a 3 nyaras ponty azonnal fogható telepítésével, ami nem nevezhető gazdálkodásnak. Többek között ennek következményeként a kis tavak kezelői alig telepítik a ragadozó-

kat, sőt a nagy vizeken sem telepítik úgy, mint a pontyot. Az előadás folytatásaként megemlítette, hogy a pontyos horgászati módszerek az utóbbi években folyamatos fejlődésen mentek keresztül (bojli, feeder, match, bolognai), míg a ragadozók horgászatában ennyire látványos és eredményes fejlesztés nem valósult meg (fenekezés, úszózás, pergetés, kutyogtatás, legyezés). Bizonyos helyzetek jól mutatják, hogy az átlaghorgász szeretne ragadozóra is horgászni, de türelme, felszerelése, hozzáértése nincs. Összességében elmondható, hogy a ragadozó halak megítélése víztípusonként eltérő, ennek oka a halállományban, a horgászokban, a természetes ivóhelyek állapotában és az adott víztípusban keresendő. Mindezen tényezők ellenére a ragadozó fajoknak a horgászturizmusban betöltött szerepe jelentős.

Dr. Csaba György előadásában áttekintette a napjainkban jelentős és kevésbé jelentős ragadozó fajokra jellemző betegségeket. A képekkel kitűnően illusztrált előadás érintőlegesen foglalkozott a kevésbé meghatározó fajok betegségeivel, mint például az angolnáé és a baliné, majd az előadó egyesével mutatta be a fontosabb fajok (pl. csuka, harcsa, süllő, afrikai harcsa) esetében felmerülő problémákat.

Egy pályázat és következményei

(Folytatás a 3. oldalról)

ting tevékenységre, a halfogyasztás növelését ösztönző programok kidolgozására, hiszen átütő sikert hozna, ha már az óvodában, iskolában, vagyn a közétkeztetésben megjelenne a hal.

A stratégia kidolgozására a szerződéskötés pillanatától két év áll rendelkezésre, így 2010 közepéig kell a pályázatot kidolgozni. Ehhez 36,7 millió forintot nyertek, így mindazon szakemberek, akik részt vesznek a pályázat kidolgozásában, honoráriumban részesülnek. A stratégiában megfogalmazott elképzeléseket társadalmi, szakmai vitára is bocsátják, így mindenki beleszólhat abba, hogy mit tartalmaz a végleges anyag. Ez azért fontos, mert a platform elfogadása után csak azon célok megvalósításához lesz támogatás, amit a dokumentum tartalmaz.

H. Gy.

2008. évi halas eseménynaptár HALTERMOSZ

Időpont	Helyszín	Esemény	Szervező	Információ	Web/e-mail
Május 14–15.	Szarvas	XXXII. HAKI NAPOK	HAKI	Váradai Ágnes: 66/515-309	www.haki.hu
Május 17–18.	Mohács	Nepomuki Szent János Ünnepe	Mohácsi Halászati Kft.	Vikár Csaba: 69/311-833	
Május 23–25.	Szolnok – CORA	A „Víz éve 2008” gasztro-turisztikai kiállítás	Csányi Sándor Királyházi Andor	20/988-1738 30/9588-210	info@magyargulyas.hu
Június 26–29. Halászléfőző verseny 28–29.	Balatonfüred Csopak-Palóznak	Balaton Hal és Bor Ünnepe Fürdő utcai parkoló	Csopak-Palóznak HE Önkormányzat	Önkormányzat	www.csopak.hu
Június 27–29.	Tata – Várarok,	Péter-Pál-napi Hal – Lakomák,	Tatai Mg. Rt.	Filipsz Attila: 20/462-5890	
Július 3–6. Halas nap július 5-én	Balatonlelle Móló sétány	Balatonlelle JÚLIÁLIS – Biofesztivál Halászléfőző verseny,	Művelődési Ház	Ligeti Gáborné 85/554-128	www.muvhaz.balatonlelle.hu
Július 5.	Akasztó	III. Szálkamentes Halfőző Verseny	ÖKO 2000 Kft.	20/550-5000	www.halascscarda.hu
Július 11–12.	Sáregres, Rétimajor	Szent Péter-napi Szakmai Konferencia 7. 11. Szent Péter-napi Halászbúcsú 7. 12.	ARANYPONTY Zrt.	Sitkei Judit 25/509-190 Török Henrietta 23/354-764	www.aranyponty.hu , www.retimajor.hu
Július 10–13. Halfőzés július 12-én	Baja	Bajai Halfőző Fesztivál	Baja Marketing Kft.	Dobos Edit 79/420-811, 20/345 1815	
Július 18–19.	Balsa	Szárnyas-Hal Fesztivál	Szabolcsi Halászati Kft., Balsa Önkormányzata	42/410-038, Farkas Csabáné 42/207 692	
Augusztus 1–3.	Vonyarcvashegy	40 Halász Emléknep a balatoni halászok napja	Balaton Halászati Zrt., Vonyarcvashegy Önkormányzata	84/519-640	www.balatonihalaszat.hu www.vonyarcvashegy.hu
Augusztus 9.	Nagybaracska	Sobri Kupa Halfőző Verseny	Nagybaracscai Hal Kft. Polgármesteri Hivatal	79/361-683, Ragadics Zoltán 70/3349504	
Augusztus 20.	Gyomaendrőd	Szent István-napi Sokadalom és Nemzetközi Halfőző Verseny	Tourinform Iroda Körösi Halász Szövetkezet	66/386-851 Palov Pálné 30/555-8682	
Augusztus 20.	Szarvas – Szent István park, Önkormányzati Üdülők	Horgásznapi és Halászléfőző Verseny	Körös-szögi Kht. Tourinform Iroda	66/311-140	tourinfo@szarvas.hu www.tourinformszarvas.hu
Augusztus 30.	Szarvas	XXXIV. Országos Halfőző Verseny HALTERMOSZ	Radics Ferenc Schmidtné Vizi Hajnal	20/969-3713 1/355-7019, 30/310-8978	szarvas-fish@szarvasnet.hu www.haltermosz.hu
Szeptember 5–7.	Szeged a szegedi híd alatt	Nemzetközi Tiszai Halfesztivál	Frank Sándor Kipper György	62/630-381 62/555-980, 30/978-6313	www.halfesztival.hu info@halfesztival.hu
Szeptember 27–28.	Ráckeve	Ászok Napok	Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség	Tóth István 30/200-5207, Ugrai Zoltán 30/942-9548,	
Október 25–26.	Tata – Kastély tér	Tatai Öreg-tavi Nagy Halászat 2008	Filipsz Attila	20/462-5890	mgrt@tataimgrt.axelero.net
December 14.	Debrecen – Kossuth tér	Debreceni Halvasárnap	Hortobágyi Halgazdaság Zrt.	Sebestyén Attila 30/349-7513	